

یادداشت

ابوالفضل ظهروه‌وند
انماینده مجلس شورای اسلامی

اهداف سفر نتانیاهو به آمریکا

بنابر گزارشات، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، در سفر اخیر خود به ایالات متحده آمریکا، به‌دلیل نگرانی از احتمال بازداشت توسط دیوان کیفری بین‌المللی (لا‌هه)، مسیر سفر خود را تغییر داده‌است. این تغییر مسیر به منظور اجتناب در عبور از کشورهایی صورت گرفته است که ممکن است نسبت به بازداشت وی اقدام کنند. در این راستا، درخواست‌هایی برای دستگیری وی توسط برخی کشورهای عضو دیوان مطرح شده‌است. در مقابل، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده از نتانیاهو که جنایتکار جنگی و محکوم شده است استقبال و پذیرایی می‌کند. با این حال، صهیونیست‌ها نگرانی‌های جدی در مورد این موضوع دارند. لزوم عدم‌توقف هواپیمای نتانیاهو به‌دلیل نگرانی از احتمال تحویل وی به دیوان کیفری بین‌المللی، در همین راستا مطرح شده است چراکه ممکن‌است کشورهای عضو دیوان از ارائه سوخت به هواپیمای وی خودداری کنند تا از تحویل وی اطمینان حاصل شود.

در ارتباط با اهداف سفر نتانیاهو به آمریکا، به‌نظر می‌رسد مهم‌ترین هدف وی، جلب حمایت مجدد دونالد ترامپ در راستای اهداف خود است. او تلاش دارد با بزرگ‌نمایی تهدید ایران، ترامپ را به زمین بازی مورد نظر خود بکشاند و ایران را به‌عنوان یک تهدید جدی معرفی و خود را در قدرت حفظ کند. هدف دیگر وی، ایجاد درگیری با محوریت ایران و بهره‌برداری از آن برای تحقق طرح خاورمیانه جدید و حفظ موقعیت سیاسی خود است تا به آرزوهای شیطانی خود دست پیدا کند، هرچند دونالد ترامپ در این خصوص از توانایی و اراده کافی برخوردار نیست. در خصوص روابط آتی آمریکا و اسرائیل، پیش‌بینی می‌شود که علی‌رغم این رویکرد، روابط دو کشور براساس تعهد آمریکا به حفظ امنیت اسرائیل در غرب آسیا استوار خواهد بود. نتانیاهو نیز با وضعیتی که در غره ایجاد کرده با تبدیل آمریکا به گروگان خود و از ظرفیت واشنگتن در حال استفاده است. همچنین، نفوذ و اثرگذاری لابی‌آیکپ در آمریکا قابل توجه‌است؛ باتوجه به این‌که دونالد ترامپ هنوز به جمع‌بندی و راهبرد مشخصی در این زمینه نرسیده‌است.

خبر

احداث دو پایگاه هوایی ترکیه در خاک سوریه

به گزارش خبرگزاری روسیالیوم، ترکیه و سوریه به‌زودی توافق‌نامه دفاع مشترک امضا خواهند کرد و آنکارا به دمشق در صورتی‌که با تهدیدی غیرمنتظره رویه‌رو شود، کمک خواهد کرد. همچنین نظامیان ترکیه، ارتش سوریه و خلبانان آن را آموزش خواهند داد و آنکارا دو پایگاه نظامی در سوریه احداث و ۵۰ فروند جنگنده F-۱6 در این کشور مستقر خواهد کرد. این جنگنده‌ها تا زمانی که نیروی هوایی سوریه تکمیل شود در این کشور خواهند ماند تا مانع هرگونه حمله به سوریه شوند. در این قرارداد همچنین مقرر شده نیروهای مسلح ترکیه به ارتش سوریه و خلبانان آن آموزش دهند و ترکیه دو پایگاه نظامی در سوریه ایجاد کند.

این خبرگزاری روسی همچنین افزود، حکومت جدید سوریه در ترکیه خواسته هواپیماهای بدون خلبان و رادارها و سامانه‌های جنگ الکترونیک در اختیار سوریه قرار دهد تا از آنها برای کنترل مرز سوریه با رژیم صهیونیستی استفاده شود. ارتش سوریه کار خود را از صفر شروع می‌کند، به همین دلیل در همه حوزه‌های نظامی و تسلیحاتی نیازمند ترکیه است و مذاکرات برای فروش تجهیزات در جریان است.

این منبع همچنین نوشت، نخستین گروه از پهپادهای ساخت ترکیه به‌زودی به سوریه تحویل داده خواهند شد. پیش از این نیز روزنامه آمریکایی واشنگتن پست نوشته بود، تل‌آویو قصد دارد در منطقه حائل در بلندی‌های اشغالی جولان در سوریه پایگاه‌های نظامی احداث کند.

به گزارش ریانوستی، مقامات رسمی هنوز در مورد این گزارش‌ها اظهارنظری نکرده‌اند. این خبرگزاری همچنین گزارش داد که دولت جدید سوریه برای کنترل مرز با سرزمین‌های اشغالی از ترکیه پهپاد، رادار و سیستم‌های جنگ الکترونیک درخواست کرده است. ترکیه علاوه بر حوزه نظامی، در حوزه‌های دیگر نظیر انرژی، اقتصاد و تجارت به سوریه کمک خواهد کرد.

خبر

مردم کانادا در شبکه‌های اجتماعی از دولت و هموطنان خود می‌خواهند تا در برابر زیاده‌خواهی و توهین ترامپ به غرور ملی‌شان ایستادگی کنند. در این شبکه‌ها لیستی از تصاویر واسامی محصولات گوناگون ساخت کشور آمریکا، شامل محصولات خوراکی پرطرفدار مانند انواع نوشابه‌ها، چاشنی‌ها، تنقلاتی مانند چیپس در معرض دید کاربران قرار می‌گیرد. از سوی دیگر، معرفی برندهای کانادایی

اعلام جنگ مردم کانادا علیه برندهای آمریکایی

جایگزین و تشویق به استفاده از محصولات ساخت کانادا در بسیاری از شبکه‌های اجتماعی نیز پربازدید بوده‌است. هشتگ #BuyCanadian (محصولات کانادایی بخريد) در پلتفرم‌هایی مانند ایکس (توییتر سابق) به‌سرعت منتشر می‌شود. بسیاری از کانادایی‌ها نیز در پاسخ به شعار «Buy American» (آمریکایی بخريد) ترامپ، شعار «Bye, America» (خداحافظ آمریکا) را در فضای مجازی

نتانیاهو در هراس از بازداشت، مسیر طولانی‌تری را برای رسیدن به آمریکا طی کرد

فرار بی‌بی‌بی از کیفر

هواپیمای نتانیاهو برای گریز از حکم دیوان کیفری بین‌المللی از مسیرهای نامتعارفی عبور کرده است.

روز دوشنبه روزنامه عبری «معاربو» فاش کرد که هواپیمای حامل نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی جهت انتقال نتانیاهو به واشنگتن از راه‌های نامتعارفی به سمت آمریکا روانه شده و دریک فرودگاه نظامی بعد از ۱۴ ساعت به زمین نشست. دلیل این مسأله، ترس سران صهیونیست از اجرای حکم بازداشت نخست وزیر تل آویو توسط برخی کشورها به‌ویژه برخی از متحدان غربی تفسیر می‌شود.

بعد از پایان ۱۵ ماه جنگ در نوار غزه و انهدام قدرت نرم رژیم صهیونیستی به‌واسطه جنایات وسیع در قبال مردم مظلوم فلسطین، اکنون نخست‌وزیر رژیم جعلی تل آویو با دیدار از واشنگتن سیاست بازسازی روابط دیپلماتیک آسیب‌دیده طی جنگ با جنبش حماس را در دستورکار قرار داده‌است.

منزوی‌تر از همیشه

دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) دادگاه دائمی بین‌المللی برای رسیدگی به جرایم نسل‌کشی، جنایت علیه بشریت، جنایت جنگی و جنایت تجاوز است که مقر آن در شهر لاهه، هلند قرار دارد. این دادگاه تاکنون در ۵ موضوع نسل‌کشی اوگاندا، کنگو، آفریقای مرکزی، دارفور در سودان و کنیا رسیدگی و با احتساب نتانیاهو علیه ۱۵ نفر اعلام جرم کرده است تا ماه مارس ۲۰۱۶ تعداد کشورهای عضو این نهاد به ۱۲۴ کشور رسیده‌است.

در بیانیه ۲۲ نوامبر دیوان آمده است: «حکم بازداشت نتانیاهو و گالاتن به دلیل ارتکاب جنایات جنگی از تاریخ

بین‌المللی که از ارکان اصلی سازمان ملل است، لازم‌الاجرا بوده و کشورهای حاضر در اساننامه ژم موظف هستند در صورت ورود بنیامین نتانیاهو و یوآ گالاتن به سرزمین خود، آنها را بازداشت کنند. افسارگسیختگی ارتش اشغالگر رژیم صهیونیستی در نوار غزه که باعث شهادت ۶۰ هزار نفر و آوارگی ۱/۹ میلیون نفر شده است، نظم اخلاقی نهادهای سازمان ملل متحد را زیر سؤال برده بود و اکنون با انتشار این حکم امیدآن وجود دارد که چهره آسیب‌دیده ارگان‌های حقوقی جهان مقداری احیاگردد.

ایتالیا و کانادا در بیانیه‌هایی جداگانه مربوط به اواخر ماه نوامبر اعلام کردند به حکم دیوان بین‌المللی کیفری برای بازداشت نتانیاهو و گالاتن پایبند هستند. گایدو کراستو، وزیر دفاع ایتالیا گفت چنانچه نتانیاهو به این کشور سفر کند، ژم مجبور به بازداشت او خواهد بود. در کانادا هم

ویژه خود، استیو ویتکاف را به ریاض فرستاده است. ترامپ برای اغنای ریاض باید مجموعه‌ای از توافقات دوجانبه با عربستان را نهایی کند، یک پیمان امنیتی-دفاعی، همکاری هسته‌ای غیرنظامی، و یک توافق تجاری و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از موارد قابل توجه میان دو طرف محسوب می‌شود. عربستان سعودی انتظار دارد که واشنگتن تضمین‌های امنیتی محکمی مقابل محور مقاومت به ویژه ایران ارائه دهد و در مقابل، چراغ سبز سرمایه‌گذاری ۶۰۰ میلیارد دلاری در آمریکا راداده‌است.

داخلی تولید و در نتیجه رشد اشتغال کمک می‌کند. این در شرایطی است که یک سری از صنایع آمریکا در حال حاضر احساس می‌کنند که تحت فشار رقابت خارجی قرار دارند و مثلاً از ناحیه صناعی که در اتحادیه اروپا تولید دارند، دچار ضرر و زیان می‌شوند. درواقع ترامپ به دنبال جلب رضایت صنایع داخلی است، همچنین در نگاه ترامپ تعرفه‌هایک ابزار مذاکراتی (به خصوص در مذاکره‌های تجاری) در اختیار آمریکا قرار می‌دهد. ترامپ امیدوار است درمورد موضوعاتی مثل دسترسی به بازار یا مقررات فنی سفت و سختی که اتحادیه اروپا دارد یا مثلاً حمایتی که بعضی از دولت‌های اروپایی مانند فرانسه از محصولات کشاورزی دارند، از طریق فشار تعرفه‌ها از اروپایی‌ها امتیاز بگیرد. در نهایت باید گفت اروپا، آمریکا و کشورهای هم‌پیمان مانند کانادا به عنوان دولت‌های لیبرال با اقتصاد سرمایه‌داری در موضوعات کلان استراتژیک همسویی دارند اما از نظر ساختار تجاری تفاوت‌هایی دارند که اعمال تعرفه آمریکا علیه این کشورها را توجیه می‌کند. این سوالی است که یک جواب ندارد، چون وی اهداف متنوعی دارد. حمایت‌گرایی (Protectionism) که ترامپ در راستای اعتقادات شخصی خودش آن در در قبال صنایع داخلی آمریکا اعمال می‌کند، براساس این اعتقاد شکل گرفته است که پروژه جهانی سازی به ضرر طبقه کارگر و صنایع داخلی آمریکا تمام شده و مجموعه‌ای از کشورها مثل چین، آلمان، کانادا و حتی مکزیک خیلی بیشتر از آمریکا از تجارت آزاد استفاده کرده‌اند.

تبلغ می‌کنند. تنش‌های تجاری میان آمریکا و کانادا به صحنه‌های ورزشی نیز کشیده شد. در جریان یک مسابقه هاکی روی یخ، گروهی از هواداران کانادایی هنگام اجرای سرود ملی آمریکا اقدام به هو کردن کردند. این واکنش پس از اعمال تعرفه‌های تجاری از سوی دولت دونالد ترامپ علیه کانادا صورت گرفت و نشان‌دهنده نارضایتی بخشی از شهروندان کانادایی از سیاست‌های اقتصادی آمریکا بود.

نخست‌وزیر جاستین ترودو گفت کانادا به حکم‌های صادرشده از سوی دادگاه‌های بین‌المللی پایبند است.

دست‌های خونین در کاخ سفید

نتیجه پیگرد قانونی نخست‌وزیر و وزیر جنگ برکنار شده رژیم صهیونیستی، دفاع از مواضع تل آویو را در مجامع بین‌المللی بسیار هزینه‌زا و مشکل کرده است. با این وجود، مایک والتز مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور آمریکا با تهدید دادگاه لاهه در نوامبر ۲۰۲۴ خاطرنشان کرد که دیوان کیفری هیچ‌گونه اعتباری برای ما ندارد؛ حال آن‌که آمریکا از مؤسسان کلیدی ارکان اصلی و گفتمان محوری سازمان ملل متحد پس از پایان جنگ جهانی دوم بوده‌است. اتخاذ چنین سیاستی از طرف مقامات دولت جدید آمریکا نمایانگر استقرار گفتمان جدیدی در کاخ سفید است که با ۷۲ ده حکمرانی بین‌المللی واشنگتن عناد آشکاری دارد. راهبرد «اول آمریکا» بازگشتی به ابتکارهای اواخر قرن نوزدهم تلقی می‌شود که نئومرکانتیلیسم (سوداگرایی) اقتصادی و توسعه ارضی را با یکدیگر ترکیب کرده‌است. دونالد ترامپ، چهل‌هفتمین رئیس‌جمهور آمریکا با وجود تعهد به حفظ سلطه آمریکایی بر نظم بین‌الملل، علاقه‌ای به صرف هزینه‌های نظامی و مالی از بودجه فدرال برای ماجراجویی‌های فراملی ندارد؛ در نتیجه سیاست خارجی آمریکا براساس «برون‌سیاری» مناطق مختلف جهان به کارگزاران وابسته عمل می‌کند.

تل آویو حافظ منافع واشنگتن

آمریکا و متحدان اروپایی آن پس از شکست‌های پی‌درپی طرح‌هایشان در منطقه که با تهاجم به عراق در ۲۰۰۳ آغاز شد و تا نزدیک دو دهه بعد ادامه داشت، شروع به تغییر راهبرد خویش برای نجات از باتلاق غرب آسیا کردند؛ استراتژیست‌های آمریکایی – اروپایی با درک عدم موفقیت حضور مستقیم نظامی در منطقه به سمت تفویض نقش دفاعی خود به عوامل وابسته منطقه‌ای حرکت کردند. پیمان موسوم به صلح ابراهیم در راستای ایجاد بلوک جدید امنیتی-اقتصادی به سرکردگی رژیم صهیونیستی مطرح شد. در نشست سال ۲۰۲۳ اعضای گروه بیست در هند، کریدوری با ظاهر اقتصادی از بمبئی به جنوب خلیج فارس سپس کرانه غربی مدیترانه معرفی شد که اقیانوس هند را به دریای مدیترانه متصل می‌کند. آمریکا و اتحادیه اروپا به عنوان ذی‌نفع اصلی چنین پروژه‌ای از ادغام دو زیرسیستم منطقه غرب آسیا یعنی حاشیه خلیج فارس و شامات حمایت کرد. کریدورهای اقتصادی صرفاً متمرکز به مسائل تجاری و سرمایه‌گذاری نیستند بلکه با ایجاد یک بستر مشترک، منافع درهم‌تنیده یکسانی را در یک منطقه ایجاد می‌کنند. هدف غایی اتحادیه اروپا و آمریکا نزدیکی ابتدا اقتصادی و سپس امنیتی و نظامی شورای همکاری خلیج فارس به رژیم صهیونیستی است؛ آرمانی که سازمان تجارت جهانی از ارکان اصلی حکمرانی اقتصاد بین‌الملل آمریکا در اوایل قرن بیست ویکم، بر تلاش جهت تحقق آن تأکید فراوانی کرده بود.

افشای سندی که آبروی نهادهای امنیتی اسرائیل را برد

سندی از حماس در غزه به دست ارتش اسرائیل افتاده که ابعاد جدیدی از فریب نهادهای امنیتی این رژیم را در عملیات طوفان الاقصی برملا می‌کند. به گزارش فارس، تاکنون باور رایج در اسرائیل این بود که دستور حمله در ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ (عملیات طوفان الاقصی) یک روز قبل از حمله برای حفظ محرمانه بودن صادر شده و یحیی سنوار، رهبر شهید حماس در غزه صادرکننده این تصمیم بوده است. اما سندی که ارتش اسرائیل در طول جنگ در غزه از مخفیگاه‌های حماس به دست آورده، فاش می‌کند که تصمیم حمله دو هفته قبل صادر شده و شهید محمد الضیف، فرمانده شاخه نظامی جنبش حماس، صادرکننده این تصمیم بوده است. به گزارش سازمان پخش اسرائیل (شبکه عبری کان)، شگفتی مضاعف در اسرائیل این است که چگونه دستگاه امنیتی این رژیم از صدور دستور حمله در طول دو هفته بی‌خبر ماند، در حالی‌که دستور حمله بین ۲۵ نفر از رهبران جنبش حماس در غزه توزیع شده بود. تصویر نامه‌ای که شهید محمد الضیف به تمامی فرماندهان یگان‌های عزالدین قسام ارسال کرد و تاریخ و ساعت دقیق حمله در آن قید شده است. شبکه کان در گزارش خود گفت: «یک سند عملیاتی مفصل که در جریان جنگ در غزه به دست آمده، فاش می‌کند که در تاریخ ۲۳ سپتامبر ۲۰۲۳ یعنی دو هفته قبل از حمله، محمد الضیف دستورالعمل عملیاتی کامل حمله ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ را بین حدود ۲۵ نفر از رهبران ارشد حماس توزیع کرده است.» این شبکه افزود: «این سند که طرح عملیات را در تمام مراحل آن شرح می‌دهد، شامل تاریخ برنامه‌ریزی شده برای حمله، توزیع نیروها و اهداف دقیق برای هر واحد است.» در ادامه این گزارش آمده است: «براساس این سند، قرار بود حمله در سه موج انجام شود؛ ابتدا نیروهای ویژه، سپس نیروهای ویژه و نیروهای منظم مشترک و در نهایت آنچه «موج غیرنظامیان داوطلب» نامیده شده است.» این گزارش اشاره کرد که «این طرح شامل جزئیات دقیقی از مراحل حمله بود؛ از شلیک موشک‌های سنگین، استفاده از باران‌گلایدرها و پهپادها برای مختل کردن سیستم‌های نظارتی اسرائیل، تا تهاجم زمینی.» شبکه کان گفت: «این سند همچنین به دقت شهرک‌ها و مواضع اسرائیلی را که قرار بود هر نیرو براساس تقسیم‌بندی جغرافیایی به آن حمله کند، مشخص کرده است.» این شبکه تأکید کرد که سازمان‌های امنیتی اسرائیلی هیچ اطلاعاتی از این‌که حمله قرار است انجام شود، با این‌که دو هفته قبل از عملیات طرح آن به تمامی فرماندهان حماس اعلام شده بود، نداشت. این منبع اعلام کرد: «با وجود این‌که این سند بین ده‌ها نفر توزیع شده بود، هیچ جزئیاتی از آن به سازمان امنیتی اسرائیل نرزد کرد.»